

Když jsem kdysi vedl čtyřletou dceru Alici do školky, vyprávěla mně pohádku, kterou si vymyslela. Docela slušně vytvořený příběh.

„Ty máš ale bujnou fantazii“, pravil jsem. Ona si jen tak poskočila a rázem odpověděla:

**Kdo má bujnou fantazii
ten má život navíc!**

„Kde jsi to slyšela?“

Okamžitě odpověděla: „To mě teď napadlo!“

Možná se skutečně tato věta zrodila v její hlavě...někdy zcela neočekávaná „moudra“ zazní i od předškolních dětí.

Ať tak, či onak, podněty a nápady vycházejí z prostředí, v němž se člověk pohybuje.

Roky ideologicky deformovaná a později opomíjená poezie je stále Popelkou, hledající své místo v životě. Ve spojení s hudbou a výtvarnými díly, rozšiřuje duševní obzor.

Bujná fantazie k tomu bezesporu patří.

Nadešel čas
kdy střelec z tisového luku
svůj nástroj odloží
snad včas
přestane škádlit poezii
než k spánku uloží
sebe i fantazii
co kdysi podala mu ruku

Foto Pexels, lam Hogir

STÁŘÍ

Nepotřebnost

omšelost

šourající se opozice

tendenčně vykládané historii

pokaždé jinak

bez svědomí

Nepřenosná zkušenost

ví co se mělo udělat

jinak, lépe

Jako generálové po bitvě

obecný lid po volbách

po bezbřehém chaosu tápání

v labyrintu slabostí, neschopností

nanovo vytvářených

v slepých uličkách

rádoby akademických debat

zakrývajících nudu

devalvací hodnot

>

Vyčichlé příběhy
v omšelých barvách
muzejní kousky depozitáře
v koutě půdy
hlídané netopýrem
eldorádo pro kocoura
ze sousedství

A kibic musí držet hubu